

Resa till Indien 25 februari – 10 mars 2008-03-16

Ann Mannström
Willy Johansson

Bakgrund

Ända sedan Willy 1963 återkom till Sverige från sitt volontära projektarbete i byn Dhanaura i norra Indien har det haft funnits tankar på att någon gång kunna återvända till Indien och att även komma tillbaka till byn och se hur den utvecklats.

Hösten 2004 besökte vi Lasse och Inger Nilsson i deras fritidshus utanför Höör. Det blev en kväll gemensamt med mycket nostalgiskt tal om indientiden. De berättade också om sitt återbesök 1988. Det var nog detta som fick igång tankarna igen på att göra en egen resa. Det skulle dock ta mer än 3 år innan den blev av.

Willy med Inger och Lasse i Höör 2004

Under senare år har det också blivit betydligt lättare att resa till Indien. Framförallt har resor till Goa blivit vanligare och det finns relativt billiga och bra resor dit. När vi kunde kombinera en vanlig charterresa till Goa med några dagars besök i norra Indien då var vårt beslut klart.

Resplanen

Vi bokade en relativt billig resa med Apollo till Candolim i norra Goa med avresa från Göteborg 25 februari kl 06.00. Flyget går direkt till Goa med endast en mellanlandning i Baku, Azerbadjan, för tankning. Resan tar ca 11 timmar.

Vi ville inleda vistelsen i Indien med några dagar i Goa för att vänja oss vid värmen och närma oss det verkliga Indien successivt.

Den 28 februari på eftermiddagen går resan med inrikesflyg till Delhi. Avresa 17.50. Ankomst Delhi 20:15.

Vi planerade från början att bo på hotell i Delhi och att därifrån göra resor med hyrbil till Dhanaura och Agra. Vi hade räknat med att i huvudsak göra resan på egen hand och att möjligen kunna träffa Savita Rani vid något tillfälle i Delhi eller Dhanaura.

Resa tillbaka till Goa 4 mars. Avresa 11:20. Ankomst Goa 13:40

Hemresa från Goa till Göteborg måndagen den 10 mars 21:50 med ankomst på Landvetter 05.00.

Norra Goa (första delen)

Vi anlände till Goa lite före tidtabell ca 20:15 på måndagskvällen. Efter passkontroll och hämtning av väskor tog vi taxi till vårt hotell i Candolim, Phoenix Park In. Taxi i Goa innebär små minibussar som är anpassade till de oftast relativt smala vägarna. Vi var framme vid hotellet omkring kl 22.

Det visade sig vara ett trevligt hotell med bra rum och en fin pool.

Efter lite trassel med att få luftkonditioneringen att fungera kunde vi gå till sängs för välbehövlig sömn.

Ann: 25 grader varmt och fuktig luft! Vi var dock rejält trötta och somnade snabbt.

Tisdag 26 februari

Det är Anns födelsedag. Efter frukost och prov av poolen tog vi taxi till Candolim Beach (15 kr) och provade vårt första bad i Arabiska havet. Det var nästan lika varmt i vattnet som på land, ca 30 grader. En svag bris gjorde att det ändå var behagligt att sola om man doppade sig ofta.

Bilden till höger är tagen från stranden och in mot den ridån av växtlighet. De hyddlika husen är strandserveringar. En helig ko (tjur) passerar också förbi.

Efter lunch och lite vila tog vi taxi till en resebyrå och köpte biljetter för vår resa till Delhi senare i veckan.

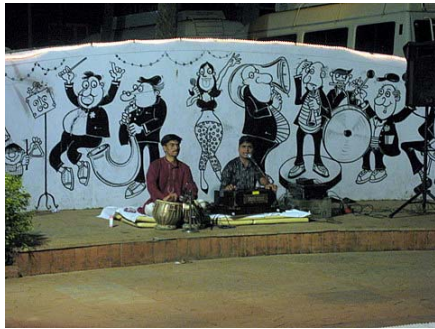

Senare hade vi telefonkontakt med Savita Rani och meddelade ankomsttider för vårt flyg mm.

Det framgick också att vi skulle vara gäster i hennes lägenhet i Dehli. Att bo på hotell som vi tänkt oss kom inte på fråga.

På kvällen gick vi en kort promenad till huvudgatan i Candolim för lite shopping.

Födelsedagsmiddagen vid poolen bestod av grillade jätteräkor.

Underhållningen vid poolen den här kvällen var traditionell indisk musik på tabla och harmonica. Det lät bra.

Onsdag 27 februari

Onsdagen ägnade vi nästan helt åt sol och bad. Förmiddagen tillbringades på stranden och vid poolen på eftermiddagen. Vi samlade krafter inför den förestående resan till Dehli, Agra och Dhanaura.

Vi handlade på en supermarket nära hotellet och vi växlade pengar så att vi skulle klara oss under inrikesresan.

Ann: Badstranden var en bred sandstrand med ganska kraftiga bränningar, dock inget sug. Mycket långgrund. In mot land var det skog, d v s palmer och buskar. I kanten primitiva hyddor som var serveringar. Det var lite kolonialt stuk över det hela. De indiskor som badade i havet hade sina kläder på sig! Långa tunikor och långa byxor samt sjalar! Dessutom: i poolen på hotellet var det några indiskor som hade baddräkt men de simmade hundsim!

Torsdag 28 februari

Vi vågade inte ge oss iväg till stranden på grund av värmen. Vi stannade kvar på hotellet och solade och badade vid den fina poolen. Vi började få klart för oss att vår pool var mycket bra.

Den var välskött och ren samtidigt som alla träd och buskar runt om skapade en lugn och avkopplande stämning. Det var inte trångt eller stökigt vid något tillfälle.

Efter lunch i poolbaren vilade vi en stund och sedan var det dags att ge sig iväg till flygplatsen för resan till Delhi.

14.30 lämnade vi hotellet med taxi.

Flyget gick i rätt tid 17:50. Resan tar drygt 2 timmar och vi skulle varit framme 20:15. På grund av landningskö blev vi något försenade men var inne i terminalen strax för 21.

Vi var nu mycket spända på vad som skulle hända. Vi hade fått adressen till Savita och var beredda på att ta taxi. Vi hade sagt till Savita att hon inte skulle besvara sig med att möta oss. Vi fick vänta en stund på vår väska och när den äntligen kom hade det gått ytterligare tid och vi var sena. När vi började närma oss utgången fick vi se Savita och hennes systerson Saurabh stå med ett textat plakat: Welcome Ann, Willy! De förstod direkt att det var vi som kom och välkomnade oss med blommor. Det var verkligen en överraskning. Vi kände oss snabbt som om vi hade känt varandra mycket länge.

Savita och Saurabh lotsade oss ut i den täta trafiken till parkeringen där deras bil stod. Därefter följde ca en timme lång resa i Delhis fruktansvärda trafik. Flygplatsen ligger sydväst om staden och deras bostad ligger på den östra sidan av floden. Det innebär att vi passerade genom i stort sett hela Delhi som idag närmar sig 20 miljoner invånare.

Lägenheten som Savita och systersonens familj bor i ligger i ett väl bevakat område med stora hyreshus. Vi var framme ca 22:30 och blev välkomnade av Saurabhs hustru Priyanka och deras 6-årige son Aryan. Efter en sen måltid kunde vi komma i säng i det som troligen var den unga familjens sovrum.

Priyanka och
Saurabh Mittal

6-årige sonen Aryan.

Savita Rani Sagar

Shrey Mittal med
Savita bakom

Ann: sängen som vi skulle sova i var stor, bred och mycket hård! Eftersom vi var utmattade av alla intryck somnade vi snabbt och sov gott. Vad värre var: vi hade en asiatisk toalett, alltså ett hål i golvet! Dessutom bara kallt vatten att duscha i. Det var bara till att ta seden dit man kom och vänja sig. Det kalla vattnet i Indien är ju inte lika kallt som hemma!

Fredag 29 februari

Efter en ganska lugn morgon med frukost och bildvisning från Sverige mm blev vi guidade i Delhi av Savita och Saurabh. Vi åkte i deras bil och fick ett litet smakprov av Delhi.

KUTAB MINAR

Ett palatsområde och moské i södra delen av Delhi uppfört på 1100-talet av sultanen Qutb Al-Din Aibeg. Tornet som är 73 meter högt byggdes som minne av en stor krigsframgång.

RED FORT

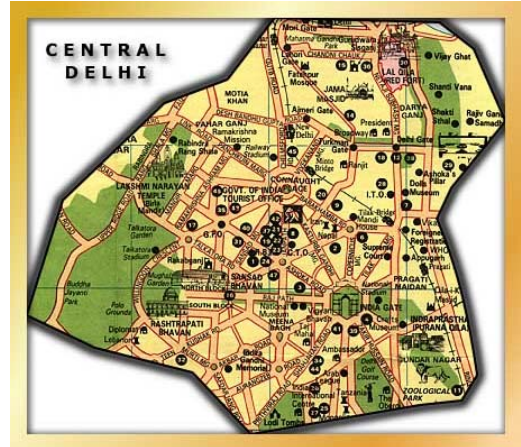
Den andra historiska byggnaden vi besökte var RED FORT som är enormt stort och inom murarna finns många olika byggnader från olika epoker i Delhis historia. Det finns flera palats och moskéer alla mycket vackra.

Vi åkte också runt i de centrala delarna av Delhi genom esplanaderna där regeringsbyggnaderna ligger med India Gate i centrum.

Vi åkte också fler varv i de stora cirklarna, Connaught Place, som tydligen har mist sin status som kommersiellt centrum. Det behöver putsas upp ordentligt om det ska bevaras för framtiden

Dagens sista stopp blev Old Delhi och den berömda marknadsgatan Chandi Chowk, som börjar nära entrén till Red Fort.

Ett fantastiskt myller av folk och mängder av kommers av olika slag. Det är en ganska bred gata som går genom hela stadsdelen. Intill denna gata finns många sevärdheter och här finns också bostäder för många ministrar i den indiska regeringen.

Efter denna promenad med lite shopping var det dags att åka tillbaka till lägenheten. Hela dagen hade gått och det var dags att varva ner och planera för morgondagens resa till Dhanaura och för resa till Agra söndag och måndag.

Ann: trafiken i Delhi var hemsk! Man tutade och körde. På något, för mig obegripligt sätt fungerade det. För det mesta. Ganska många bilar hade dock mindre bucklor på skärmarna. Om man ska göra en bedömning av bilarna så är Delhi bebott av en stor och ganska välbärgad medelklass. Bilmärket som dominerade var Tata i olika storlekar. Vi såg också kor i trafiken men då de är födda bland bilar är de mycket trafikanpassade.

På marknadsgatan fanns alla varor som gick att köpa! Jag tyckte först att det var lite kusligt – eller främmande – med detta enorma människomyller men plötsligt såg man allt med indiska ögon och bekymret fanns inte! Jag köpte en lång bomullsklänning för 15 kr och sedan hjälpte Savita mig att köpa två tunikor. Det finns 1,1 miljard människor i Indien och jag tror att vi såg de flesta i dag...

Lördag 1 mars

Till Dhanaura

Detta är den dag som vi sett fram emot mest av allt med denna resa. Det är egentligen därför som vi kommit till Indien. Den här dagen skulle vi göra ett besök i Dhanaura för att återse platsen där projektet Indisk By verkade i början av 60-talet. Vi steg upp ganska tidigt för vi ville komma iväg så snabbt som möjligt. Det visade sig dock vara lite trögt att få igång familjen och klockan blev nästa 10 innan vi kunde äta frukost och resan startade inte förrän närmare 11.

Det var Savita och Saurabh som följde oss även den här dagen. Det är inte mer än drygt 10 mil till Dhanaura från östra Delhi men den fruktansvärda trafiken och många sträckor med vägarbeten gjorde att genomsnittsfarten inte blir mer än ca 30 km/h. När vi vid 2-tiden närmade oss målet beslutade vi att ändå stanna och äta en lätt lunch för att sedan kunna ägna tiden helt åt besöket i byn. Vi visste inte heller om det fanns några möjligheter till förtäring där.

När vi sedan vek av från väg 24 vid Gujraula, passerade järnvägen, då närmade vi oss kända trakter. Vägen var visserligen bättre och byarna större men det var ändå mycket som var sig likt. Det bördiga och frodiga landskapet och de bevattnade områdena mot nordväst utmed vägen mot Dhanaura tyckte Willy var sig ganska lika. Infarten i Dhanaura var däremot annorlunda. Den by som 1963 hade ca 3000 invånare är nu en mindre stad på ca 25000. Det innebar att bebyggelsen började tidigare och var tätare. De muslimska områden i nedre delen av byn gick fortfarande att identifiera men husen var genomgående större och bättre. Den första riktiga hållpunkten var när vi passerade templet, fast det numera var kringbyggt. Därefter gick det snabbt fram till området där projektet en gång hade sin bas.

Ann: på vägen stannade vi vid floden Ganges och den var mäktig, kanske p g a att man kände historiens vingslag. Jag fick också tillfälle att dra andan efter den häftiga trafiken. Det visade sig efter resan att trafiken var det som var svårast att stå ut med! Vi körde också genom ett område med kemisk industri som släppte ut mycket miljögifter.

Här ovan en satellitkarta över området. Vi kom in söderifrån in genom Dhanaura. Vägen och järnvägen går parallellt norrut och passerar genom byn Chuchella Kalan. Innan dess passerar den nya kanalen som går till ett kärnkraftverk längre österut.

Skolan och projekthuset

Bilen svängde in genom porten i en mur och stannade framför några byggnader där en stor grupp människor väntade. Det visade sig vara framför Huset där Sjukhusläkaren bodde och ett nytt hus bredvid. Lite längre ner finns nu den skola som Savita grundat, School Saghan Chetra, och som nu innefattar det "Vinnerlövska" huset, (projekthuset).

Skolans framsida. Taket på projekthuset syns bakom muren till höger om trädet.

Savita, en mamma med barn i skoluniform, Savitas syster Mrs Surabhi och Willy framför projekthusets framsida.

Savita och Ann framför projekthusets baksida, vid köket.

Familjen som bor i projekthuset uppgavs inte ha någon roll på skolan. De hade tydligen ockuperat huset när det var obebott och av någon anledning kan de bo kvar. De var mycket tillmötesgående mot oss och vi fick gå in i huset för att se om vi kände igen rummen. På framsidan har man klätt in verandan med någon form av insynsskyddande fönster. I övrigt var huset i stort sett oförändrat. Sammanbyggnaden med skolan ger dock huset en annan karaktär från framsidan. Baksidan var förutom en extra dörr sig mycket lik.

Projekthuset till vänster. Saghan Chetras mur till höger. En ny byggnad och mur däremellan.

Det enda som finns kvar av vårt nybygge vid verkstaden är dessa rester av smörjbryggan. Obs årtalet 62.

Saghan Chetras gamla område är ganska förfallet och delvis igenvuxet. Det var svårt att känna igen sig här på insidan.

Ann: vi blev verkligen fint mottagna vid skolan! Willy gick runt med ett helt hov omkring sig och jag gick efter med mitt hov och bl a klappade små barn på huvudet. Jomän, det är lätt att lägga sig till med later! Vi väckte mycket stor uppmärksamhet.

Sjukhuset

Vi fick också möjlighet att titta närmare på sjukhuset som numera är betydligt större. Den byggnad som fanns på 60-talet finns dock kvar som en del. Här nedan några bilder.

Sjukhusläkarens hus syns i förgrunden th. Vattentornet och det runda pumphuset syns framför sjukhusets mur och nya byggnader. Ett nytt vattentorn bakom träden.

Sjukhusets huvudentré. Skolans rektor Saurabh och Mr Rekesh i brandgult tillsammans med Savita och hennes syster. Ordf f. Saghan Chetra i turban.

Sjukhuset har alltså utvecklats ganska mycket sedan projektiden. Standarden verkade inte imponerande hög men ändå mycket bättre än förr.

Sjukhuset är nu ett allmänt statligt sjukhus.

Chuchella Kalan

Efter rundvandringen på sjukhuset åkte vi med bil vidare via Chuchela Kalan, byn där vårt projekt på 60-talet genomförde ett sanitärt projektarbete tillsammans med invånarna. Det var marknadsdag och mängder av folk. Tyvärr kunde vi inte ta några bilder där då vi bara körde rakt igenom. Vi kunde dock konstatera att byn vuxit och verkar ha tagit över marknadsrollen. Den verkade också relativt välmående.

Savitas mark

Vi fortsatte till det markområde med odlingar som Savita äger och säger sig kunna ställa till förfogande för ett framtida projekt om vi kan hitta svenska intressenter för detta. Det rör sig om 24 acre, vilket motsvarar ca 10 ha.

Savita, rektorn, ordf i Sagan Chetra och Saurabh på markområdet norr om Dhanaura.

En tanke vi diskuterat är att t.ex. SLU (Sveriges lantbruksuniversitet) skulle kunna förlägga en kurs i ekologisk odling hit på distans i samverkan med t.ex. universitetet i Lucknow, där Savita också har kontakter. Familjen driver tydligen en campus där. Marken verkar bra och är troligen lämplig för försöksodlingar.

Ann: Marken vaktades av ett ungt par som bodde i ett enkelt stenhus. Mannen ville bjuda på något och han skakade ner mindre frukter från ett träd. Jag vet inte vad det var men de smakade mycket bra!

Tempelområdet

När vi kom tillbaka till Dhanaura, från utflykten norrut, stannade vi vid tempelområdet. Där finns dels det gamla templet kvar som fanns på 60-talet och så ett nyare med flera tillhörande byggnader för olika aktiviteter i templets regi.

Intill det gamla templet finns numera också en gymnasieskola som Savitas far byggt och donerat.

Längre in finns det nya tempelområdet. Emellan dessa finns en ny damm som troligen anlagts i samband med att de nya byggnaderna skapats.

Gymnasieskolan med det gamla templet bakom.

Det nya tempelområdet finns bakom den ljusgula muren med dammen framför

Prästen framför Shivas altare i templet

Vi fick också möjlighet att besöka templet.

Föreståndaren/prästen visade oss runt och vi fick både gå in i själva templet men också i två andra byggnader som används dels för undervisning och dels för olika grader av meditation.

Ann: Vi deltog också i en ceremoni i templet där prästen hällde vatten i vår ena hand tre gånger. Vi skulle skvätta detta vatten på en kobra framför Shiva tre gånger. Efteråt fick vi var sin liten påse med små sockerbitar. Savita berättade att ”vi har givit kraft till Shiva och då ger Shiva kraft

tillbaka”. Dessa påsar kom väl till pass nästa dag då vi gjorde en längre och tröttsam resa till Agra.

Besök hos släktingar till Savitas familj

När vi planerade resan till Indien sökte vi kontakt med Savita med hjälp av adresser och telefonnummer vi fått av Inger och Lasse. Det visade sig vara delvis inaktuella uppgifter och framförallt telefonnumren fungerade inte. Vi gjorde även försök att hitta aktuella uppgifter via Internet men även detta var svårt. Det som gjorde att vi slutligen hittade fram till Savita var en hemsida för ett företag i Dhanaura, Narain Terpene & Allied Chemical och dess chef Mr. Vaibhav Agrawal. Efter telefonkontakt och e-mail visade det sig att ägaren var en släkting till Savita och han kunde förmedla aktuell information om Savita.

Detta var en anledning till att vi när vi var i Dhanaura gärna ville framföra ett tack till släktingen för hans hjälp. Vi hade fått information att Vaibhav själv var på resa men vi skulle få träffa brodern.

Brodern tog emot oss i ett kontor i anslutning till flera företag som drivs av familjen. Förutom det kemiska företaget som tillverkar aromatiska oljor mm, driver man en mekanisk verkstad och en bensinstation. Allt är centralt beläget i Dhanaura. Vi fick göra en snabb vandring genom företagslokalerna. Dessutom fick vi göra ett snabbt besök på en nybyggd och nystartad skola, Blue Birds International School, deras hemsida har adress

<http://bluebirds.co.in/index.html> .

Skolan var imponerande fin. Det var dock på kvällen så vi kunde inte se den i aktivt arbete.

När vi lämnat brodern och vi så småningom började återresan till Delhi förstod vi av samtal med Savita och Saurabh att de här bröderna betraktas som väldigt nära. Deras satsning på den nya skolan sågs som tveksam då de trodde att syftet bara var att tjäna pengar.

Vi tycker ändå att det kan vara positivt för Dhanaura att någon gör den här typen av satsningar också.

Ann: När vi åkte till skolan med Savitas släkting vek folk undan från gatorna när de fick se vem som kom. Släktingen var stor pamp i byn! Kvällen avslutades med att vi träffade Savita och hennes syster med make vid en annan skola som Savita hade donerat mark till. Vi fick vänta in en man som kom och hämtade påsar med kläder som Savita hade med sig. Sen bar det av till Delhi.

Det visade sig att trafiken var mycket lindrigare på kvällen. Alla cyklister, mopedister och kärror dragna av åsnor, kameler, oxar eller hästar var borta. Hemfärden kunde under några minuter vara rent behaglig...

Söndag 2 mars

Agra

Trots den sena hemkomsten från resan till Dhanaura dagen innan var vi uppe tidigt för att påbörja resan till Agra.

Vår förbeställda taxi kom 09:15 och resan kunde börja. Återigen fick vi uppleva den fruktansvärda trafiken på vägarna. Det är bra motorväg nästan hela vägen till Agra med undantag av några sträckor där vägbygge pågår. Trots den bra vägstandarden går trafiken oftast mycket sakta. Det är den blandade trafiken av oxar, kameler, elefanter, traktorer, lastbilar, motorcyklar och alla personbilar som gör att det ibland går mycket sakta. Samt vägarbeten, större eller mindre.

Vi var framme i Agra omkring kl 14 efter att ha rastat vid en Mc Donald uteder vägen. Vi tog in på vårt hotell och strax efter kl 15 åkte vi för att se Taj Mahal.

Det var mycket varmt nu på eftermiddagen och när vi kom fram till entrén var det en väldigt lång kö för att komma in. Vi köpte dock biljetter och blev där erbjudna att få gå före i kön mot lite extra betalning. Vi tog den möjligheten och kom in snabbt och smidigt.

Taj Mahal

Detta fantastiska mausoleum lät mogulhärskaren Shah Jahan uppföra över sin älsklingshustru Mumtaz Maha som dog när hon födde deras fjortonde barn. Byggnationen påbörjades 1632 och slutfördes omkring 1648. Trots värmen och den stora mängden besökare ger besöket en slags överklig känsla samtidigt som man imponeras av den vackra byggnaden och dess inramning.

Vi var tillbaka på hotellet strax efter 18. Vi vilade ett tag och åt därefter en indisk måltid i hotellets restaurang tillsammans med vår chaufför. Vi har börjat bli vana vid den indiska (hinduiska) maten och den smakade nu riktigt bra. Vi somnade snabbt i mjuka sängar efter ännu en dag full av intryck.

Måndag 3 mars

Vi unnade oss nu en sovmorgon med frukost 8:30. Vi startade med vår taxi från hotellet ca 9:30. Först gjorde vi en ofrivillig rundtur i Agra och dess omgivning bl.a. med syfte att hitta platsen där det mytiska svarta Taj Mahal skulle ha funnits. Vår förare hade nog inte riktig fattat vad vi ville så vi lyckades aldrig komma till rätt plats. Vi såg dock mycket annat. Inte minst det mer folkliga livet i Agras utkanter.

Sikandra

Ganska snart fortsatte vi dock färden, nu tillbaka mot Dehli igen med delmålet Sikandra, ett annat mogulmausoleum, som ligger någon mil nordväst om Agra. Det ligger i en stor park,

som omges av en hög mur av röd och vit marmor. På var och en av sina fyra sidor försedd med en praktfull portal, varifrån vägar leder till mausoleet, näst

Egyptens pyramider det största, som blivit uppfört över någon människa, och en av Indiens märkligaste byggnader. Den är fyra våningar hög, de tre nedre av ljusröd sten, den översta av vit marmor. Under golvet i den centrala gravkammaren finns Akbar den stores grav.

Gravkammaren är mycket stor och med ett eko på 6 sekunder som vi fick demonstrerat av en guide som sjöng text ur koranen.

Det var en imponerande byggnad även i övrigt med vackra valvgallerier runtom.

Ann: på väg från mausoleet satt det en ormtjusare i parken. När vi inte var intresserade av hans kobra tog han helt sonika tag i den och tryckte ner den i korgen!

Åter till Delhi

Efter besöket på Sikandra fortsatte vi färden tillbaka till Delhi. Vi gjorde åter ett stopp på McDonalds för lunch. Trafiken var även nu intensiv under större delen av resan men allt gick bra och vi var tillbaka vid Savitas lägenhet i östra Delhi strax efter kl 16.

Det kan kanske vara intressant att redovisa att kostnaden för denna resa med taxi till Agra var 3000 Indiska rupier eller ca 500 svenska kronor. Resan var drygt 40 mil lång och tog totalt 31 timmar. Hotellet i Agra kostade drygt 300 kronor. Det är alltså billigt att resa i Indien.

Sista kvällen hos familjen

Även om resan varit ganska lugn sista dagen var vi lite trötta. Vi överraskade kanske familjen genom att komma tillbaka tidigare än förväntat. Vi observerade att det var en lite spänd stämning när vi kom. Det tog en stund innan vi fick klart för oss att det pågick en diskussion mellan bröderna om problem med en ekonomisk förlust i ett av deras bolag. Först trodde vi

det pågick något slags familjegräl, men så var det alltså inte. Det var tydligen inte någon större summa som förlorats men tydligen var det stora problemet att den misslyckade investeringen gjorts med Savitas pengar utan hennes vetskap. Savita tog det med ro och var angelägen om att lösa problemet. Oroligast var den äldre brodern han vankade fram och tillbaka i lägenheten hela kvällen.

Savita hade också fått egna problem med sitt hus i Lucknow. Ett påbörjat vägbygge hade utan förvarning raserat en del av hennes trädgård och en mur. Hon skulle snabbt behöva resa dit för att ta hand om detta. Hon valde dock att stanna i Delhi för att stödja systersonerna i deras problemlösning.

Under kvällen besökte vi också den lokala marknaden tillsammans med Savita.

Senare diskuterade vi hur vi skulle hålla kontakt i fortsättningen. Savita har stora förväntningar på att kunna starta något nytt projekt. Vi försökte hela tiden dämpa dessa förväntningar men har ändå lovat att ta vissa kontakter när vi kommer hem.

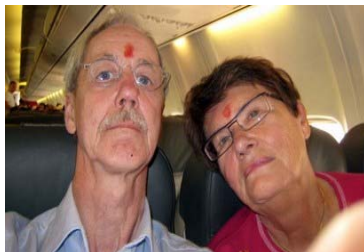
Vi har också lovat den yngre systersonen, Shrey, att försöka hitta bra kontakter i norden för samarbete med hans planerade produktion av potatisflingor.

Tisdag 4 mars

Det var dags för vår resa tillbaka till Goa. Vi gick upp strax efter 7 och fick frukost strax efter 8. Vår taxi till flyget skulle komma strax före 9.

Det blev ett kort och intensivt avsked. Vi blev föremål för en ceremoni för att önska oss god resa. Vända mot solen, blev vi matade med sötsaker från en skål, dekorerade med röd färg och riskorn i våra pannor.

Vi kände verkligen att vårt besök varit uppskattat. Vi hade fått nya vänner för livet.

På flyget till Goa med
farvälmärken

Vår taxi kom och vi blev följda ut på gatan av hela familjen.

Vi var i god tid på flygplatsen och flyget till Goa avgick 11.20 enligt tidtabell. Vi landade i Goa 13:40 och var tillbaka på hotellet omkring kl 15. Det kändes bra att komma tillbaka dit men vår resa till norra Indien hade varit fantastisk.

Onsdag 5 mars – måndag 10 mars

Goa andra delen

På något sätt kändes den andra delen av vistelsen i Goa som mindre viktig nu. Samtidigt var det skönt att få koppla av och bara vara lat turist. Sola, bada, shoppa, äta god mat och leva det bekväma liv som hotellet vi bodde på erbjöd.

Vi gjorde heller inte mycket mer än detta de här dagarna. Vi hade inte kraft att göra några längre utflykter. Vi utforskade huvudgatan i Candolim lite bättre än vi hunnit de första dagarna. Vi handlade lite kläder men inte några mängder. Vi åt på några olika restauranger i området på kvällarna. Bl.a. på den restaurang som Katarina, bördig från Brastad, driver här. Indien och Goa har mycket bra optiker så vi passade på att beställa nya glas till Willys glasögon. Progressiva glas för ca 1500 kronor. De är mycket bra.

Även nu var det bra underhållning vid hotellets poolbar på kvällarna. Vi uppskattade särskilt ett framträdande av en musik- och dansgrupp från Rayastan.

Hemresa

Flyget gick tillbaka till Sverige måndag kväll 22:15 Indisk tid och vi landade kl 04:30 svensk tid på Landvetter. Vi var hemma i bostaden strax efter 7 på morgonen. Vi var trötta och som alltid glada för att vara hemma igen.

Slutord

Ann: Vi var mycket nöjda med vår resa. Dagarna med Savita och hennes familj är något vi aldrig glömmer. De gav oss möjlighet att få en inblick i det Indien som man aldrig får uppleva som turist. Dessutom kändes det som om vi tillhörde familjen! Savita var en fantastisk människa. Hon var alltid lugn och leende och man kunde förstå att hon var både berest och välutbildad. Hon bar mest vackra saris men en dag uppträdde hon i vita smala byxor och ribbstickad turkos tröja och passade utmärkt i det också!

Utan att ha jämförelsematerial (som W har) så tycks det mig som om Indien har kommit precis över gränsen till att kallas U-land. Indierna var ett mycket prydligt folk. Även de fattiga var rena och snygga. Kvinnorna hade vackra saris eller tunika, sjaal och byxor även om tyget var billigt. De hade långt blankt svart hår, det glänste oftast. Männen var alltid nyklippta med snygga skjortor. Det ska visst ligga i den hinduiska religionen att man ska vara ren.

Willy: Det var nästan som en dröm att få möjlighet att komma tillbaka till Dhanaura. Det var den dagen som var höjdpunkten. Återseendet av byn, som nu är en stad, var mycket stimulerande. Utvecklingen har inte kommit så långt i Dhanaura som det vi kunde se i Delhi men det har ändå hänt en del även här.

Samtidigt var gästfriheten hos Savitas familj något extra. Vi kände verkligen att de uppskattade vårt besök.

Jag hoppas kunna återgälda deras generositet genom att hjälpa Shrey till bra företagskontakter i Europa. Kanske kan det också gå att förmedla någon bra kontakt för utbildningssamarbete kring miljöfrågor. Vi får se vad som kan göras.